

آیا خالکوبی بر روی بدن گناه است؟

آیا خالکوبی بر روی بدن گناه است؟

خالکوبی در زمان حاضر، بیانگر بازگشت فرهنگ و رسوم دوران باستان است. امروزه از نوجوانان تا زنان خانه دار، پلیس ها و سیاستمدارها و حتی برخی از ایمانداران مسیحی، بدن خود را خالکوبی کرده اند. آیا می توان چنین استنباط کرد که خالکوبی بدن و صورت کار درستی است؟ نگرش کتاب مقدس در مورد خالکوبی چیست؟

نخست باید بدانیم که خالکوبی در کتاب مقدس تقبیح شده و گناه محسوب می شود: ”روی بدن خود خالکوبی نکنید“ (لاویان فصل ۱۹ آیه ۲۸). کتاب مقدس پیشگویی کرده که در دوران حکومت دجال (ضد مسیح) مردم وادار می شوند تا علامت مخصوص را بر روی دست و پیشانی خود بگذارند (خالکوبی کنند) تا بتوانند شغلی به دست آورند یا به خرید و فروش پردازند (مکاشفه فصل ۱۳ آیات

کسانی که علامت ضد مسیح را می پذیرند، وفاداری خود را به شیطان و تمایل خود به فرار گرفتن در نظام اقتصادی اعلام می کنند. بر عکس، امتناع از پذیرش علامت، خیانت به سیستم دجال تلقی خواهد شد.

با بررسی لاویان فصل ۱۹ درمی یابیم که چرا خدا مخالف خالکوبی بود. قوم اسرائیل از سرزمینی که بت پرستی در آن بیداد می کرد، رهسپار سرزمین بت پرست دیگری بودند. خدا که قوم اسرائیل فرهنگ جدید داشته باشند. خداوند می خواست که قوم اسرائیل از پذیرش عادات و رسوم بت پرستان خودداری کرده و تقلید نکنند. آداب و رسوم قوم اسرائیل می بایست با مناسک بت پرستی اقوام بت پرست فرق می کرد.

کلام خدا می فرماید: "همشکل این جهان نشوید" (رومیان فصل ۱۲ آیه ۲). مقصود این آیه آن است که مسیحیان نباید طوری در جامعه نمایان شوند که گویی از دنیای دیگر آمده اند، ولی از سوی دیگر نباید از دنیا تقلید کنند. ایمانداران مسیحی نیز باید مراقب باشند تا تحت تاثیر فرهنگ غلط پیرامون خود نشوند.

خدا باید آنقدر در زندگی ما حاکم باشد که تمام کارهای مان را برای جلال او انجام دهیم. آیا خالکوبی خدا را جلال می دهد؟ کلام خدا می فرماید: "کارهای شما، حتی خوردن و نوشیدن تان، همه باید برای جلال و بزرگی خدا باشد (اول قرنیتیان فصل ۱۰ آیه ۳۱).

بسیاری از مردم می گویند که این حق را دارند که هر کاری می خواهند با بدن خود بکنند. گرچه آن ها این را آزادی تلقی می کنند، اما در واقع از خواهش های نفسانی خود پیروی می کنند. وقتی ما از قلمرو گناه نجات می یابیم، از روح خدا پر می شویم. بنابراین ما دیگر صاحب بدن خود نیستیم.

اجازه دهید مثالی ذکر کنم: فرض کنید در خانه ای که متعلق به شخص دیگری است، زندگی می کنید. پس نباید مقررات آن خانه را زیر پا بگذارید. بدن ما نیز به خدا تعلق دارد، بنابراین اجازه نداریم با دود سیگار، مواد مخدر، خالکوبی... به آن آسیب برسانیم.

کلام خدا می فرماید: "آیا هنوز نمی دانید بدن شما، مسکن روح القدس می باشد؟ پس بدن شما، از آن شما نیست. خدا شما را به بهایی گران خریده است. پس تمام اعضای بدن خود را برای نشان دادن جلال و عظمت خدا به کار ببرید، چون او صاحب بدن شماست" (اول قرنیتان فصل ۶ آیات ۱۹ - ۲۰). بعضی از مسیحیان به خالکوبی علاقمندند، غافل از این که خالکوبی بدن شان سبب لغزش نوایمان می شود.

عده ای از مسیحیان این سوال را مطرح کرده اند که آیا خالکوبی ابرو نیز گناه است؟ خالکوبی ابرو اگر به علت ریزش موی ابرو و کمبود مو باشد، اشکالی ندارد. هم چنین در وقت خانم ها برای آرایش صرفه جویی می شود.

برخی می پرسند چرا برخی از کلیسان و خادمان کلیسا روی بدن خود خالکوبی کرده اند؟

احتمالا برخی از کشیش ها یا خادمان کلیسا قبل از ایمان آوردن به مسیح، اقدام به خالکوبی کرده اند. اما این احتمال هم وجود دارد که تحت تاثیر تعلیم غلط برای معرفی خود به عنوان مسیحی، دست به چنین کاری زده اند.

آیا خالکوبی تصاویری مانند صلیب و مسیح مجاز است؟

کتاب مقدس هرگز تعلیم نداده که آیات کلام یا تصاویر صلیب و مسیح و انبیا را بر روی بدن خود خالکوبی کنیم. خالکوبی تصاویری نظیر صلیب یا آیات کتاب

مقدس... بر روی بدن سبب تقدس و رشد روحانی نمی شود. کلام خدا می فرماید که خدا بر خلاف انسان، به درون و انگیزه های انسان توجه دارد (اول سموئیل فصل ۱۶ آیه ۷). خدا ما را از روی خصلت های باطنی ارزیابی می کند و نه بر اساس ظاهرمان. همه می توانند صورت ما را ببینند، اما فقط خدا و ما می دانیم درون ما چگونه است.

قدوسیت به خالکوبی ارتباطی ندارد. قدوسیت یعنی خداوند زندگی مان را کنترل کند و سیرت ما را دگرگون سازد. از نقطه نظر خدا، قدوسیت جزء اجناس لوکس نیست. قدوسیت یک امر ضروری است. کلام خدا می فرماید: "بکوشید تا با مردم در صلح و صفا به سر برید و دلی پاک و زندگی مقدس داشته باشید، زیرا تا پاک و مقدس نباشید، خداوند را نخواهید دید" (عبرانیان فصل ۱۲ آیه ۱۴).

بنابراین، مسیحیانی که بر روی بدن خود خالکوبی کرده اند، از مومنین و مقدسین محسوب نخواهند شد، بلکه وقتی شباهت عیسی مسیح را در زندگی خود به عنوان مهم ترین چیز در نظر داشته باشند، مقدس خواهند شد.

نویسنده مقاله: مهران پورپشنگ